

Lucian, *The Isle of the Blest*

Shangri La, The Homeric Question, The Face that Launched a Thousand Ships

2020–2021 Prescription

αὐτὴ μὲν οὖν ἡ πόλις πᾶσα χρυσῇ, τὸ δὲ τεῖχος

περίκειται σμαράγδινον· πύλαι δὲ εἰσιν ἑπτὰ, πᾶσαι

μονόξυλοι κινναμώμινοι· τὸ μέντοι ἔδαφος τῆς πόλεως καὶ

ἡ ἐντὸς τοῦ τείχους γῆ ἐλεφαντίνη· ναοὶ δὲ πάντων θεῶν

βηρύλλου λίθου ὠκοδομημένοι, καὶ βωμοὶ ἐν αὐτοῖς

5

μέγιστοι μονόλιθοι ἀμεθύστινοι, ἐφ' ὧν ποιοῦσι τὰς

ἐκατόμβας. περὶ δὲ τὴν πόλιν ῥεῖ ποταμὸς μύρου τοῦ

καλλίστου, τὸ πλάτος πήχεων ἑκατὸν βασιλικῶν, βάθος δὲ

πέντε ὥστε νεῖν εὐμαρῶς. λουτρὰ δὲ ἐστὶν αὐτοῖς οἴκοι

μεγάλοι ὑάλινοι, τῷ κινναμώμῳ ἐγκαιόμενοι· ἀντὶ μέντοι

10

τοῦ ὕδατος ἐν ταῖς πυέλοις δρόσος θερμὴ ἔστιν.

ἐσθῆτι δὲ χρωῶνται ἀραχνίοις λεπτοῖς, πορφυροῖς. αὐτοὶ δὲ

σώματα μὲν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ἀναφεῖς καὶ ἄσαρκοί εἰσιν,

μορφὴν καὶ ἰδέαν μόνην ἐμφαίνουσιν, καὶ ἀσώματοι ὄντες

ὅμως συνεστᾶσιν καὶ κινουῦνται καὶ φρονοῦσι καὶ φωνὴν

15

ἀφιαῖσιν, καὶ ὅλως ἔοικε γυμνή τις ἢ ψυχὴ αὐτῶν περιπολεῖν

τὴν τοῦ σώματος ὁμοιότητα περικειμένη· εἰ γοῦν μὴ ἄψαιτό

τις, οὐκ ἂν ἐξελέγξειε μὴ εἶναι σῶμα τὸ ὀρώμενον· εἰσὶ γὰρ

ὥσπερ σκιαὶ ὀρθαί, οὐ μέλαιναι. γηράσκει δὲ οὐδεὶς, ἀλλ'

ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας ἔλθῃ παραμένει.

20

οὐ μὴν οὐδὲ νύξ παρ' αὐτοῖς γίνεται, οὐδὲ ἡμέρα πάνυ

λαμπρά· καθάπερ δὲ τὸ λυκαυγὲς ἤδη πρὸς ἔω, μηδέπω

ἀνατείλαντος ἡλίου, τοιοῦτο φῶς ἐπέχει τὴν γῆν. καὶ μέντοι

καὶ ὥραν μίαν ἴσασιν τοῦ ἔτους· αἰεὶ γὰρ παρ' αὐτοῖς ἔαρ

ἐστὶ καὶ εἷς ἄνεμος πνεῖ παρ' αὐτοῖς ὁ Ζέφυρος. ἢ δὲ χώρα 25

πᾶσι μὲν ἄνθεσιν, πᾶσι δὲ φυτοῖς ἡμέροις τε καὶ σκιεροῖς

τέθηλεν· αἱ μὲν γὰρ ἄμπελοι δωδεκάφοροί εἰσιν καὶ κατὰ

μῆνα ἕκαστον καρποφοροῦσιν· τὰς δὲ ῥοιάς καὶ τὰς μηλέας

καὶ τὴν ἄλλην ὀπώραν ἔλεγον εἶναι τρισκαιδεκάφορον· ἑνὸς

γὰρ μηνὸς τοῦ παρ' αὐτοῖς Μινῶου δις καρποφορεῖν· ἀντὶ δὲ 30

πυροῦ οἱ στάχυες ἄρτον ἔτοιμον ἐπ' ἄκρων φύουσιν ὥσπερ

μύκητας. πηγαὶ δὲ περὶ τὴν πόλιν ὕδατος μὲν πέντε καὶ

ἑξήκοντα καὶ τριακόσiai, μέλιτος δὲ ἄλλαι τοσαῦτα, μύρου δὲ

πεντακόσiai, μικρότεραι μέντοι αὗται, καὶ ποταμοὶ γάλακτος

ἑπτὰ καὶ οἴνου ὀκτώ. 35

τὸ δὲ συμπόσιον ἔξω τῆς πόλεως πεποιήνται ἐν τῷ Ἡλυσίῳ

καλουμένῳ πεδίῳ· λειμῶν δὲ ἐστὶν κάλλιστος καὶ περὶ

αὐτὸν ὕλη παντοῖα πυκνή, ἐπισκιάζουσα τοὺς

κατακειμένους· καὶ στρωμνὴν μὲν ἐκ τῶν ἀνθῶν

ὑποβέβληνται, διακονοῦνται δὲ καὶ παραφέρουσιν ἕκαστα

40

οἱ ἄνεμοι πλήν γε τοῦ οἰνοχοεῖν· τούτου γὰρ οὐδὲν δέονται,

ἀλλ' ἔστι δένδρα περὶ τὸ συμπόσιον ὑάλινα μεγάλα τῆς

διαυγεστάτης ὑάλου, καὶ καρπός ἐστὶ τῶν δένδρων τούτων

ποτήρια παντοῖα καὶ τὰς κατασκευὰς καὶ τὰ μεγέθη.

ἐπειδὴν οὖν παρὶη τις ἐς τὸ συμπόσιον, τρυγήσας ἐν ἡ καὶ

45

δύο τῶν ἐκπωμάτων παρατίθεται, τὰ δὲ αὐτίκα οἴνου

πλήρη γίνεται. οὕτω μὲν πίνουσιν, ἀντὶ δὲ τῶν στεφάνων

αἱ ἀηδόνες καὶ τὰ ἄλλα τὰ μουσικὰ ὄρνεα ἐκ τῶν πλησίον

λειμώνων τοῖς στόμασιν ἀνθολογοῦντα κατανίφει αὐτοὺς

μετ' ᾠδῆς ὑπερπετόμενα. καὶ μὴν καὶ μυρίζονται ᾧδε.

50

νεφέλαι πυκναὶ ἀνασπάσασαι μύρον ἐκ τῶν πηγῶν καὶ τοῦ

ποταμοῦ καὶ ἐπιστᾶσαι ὑπὲρ τὸ συμπόσιον ἡρέμα τῶν

ἀνέμων ὑποθλιβόντων ὕουσι λεπτὸν ὥσπερ δρόσον.

οὕτω δὲ δύο ἢ τρεῖς ἡμέραι διεληλύθεσαν, καὶ προσελθῶν

ἐγὼ Ὀμήρω τῷ ποιητῇ, σχολῆς οὔσης ἀμφοῖν, τά τε ἄλλα

55

ἐπυνθανόμην καὶ ὅθεν εἶη, λέγων τοῦτο μάλιστα παρ' ἡμῖν

εἰσέτι νῦν ζητεῖσθαι. ὁ δὲ οὐδ' αὐτὸς μὲν ἀγνοεῖν ἔφασκεν

ὡς οἱ μὲν Χῖον, οἱ δὲ Σμυρναῖον, πολλοὶ δὲ Κολοφώνιον

αὐτὸν νομίζουσιν· εἶναι μέντοι γε ἔλεγεν Βαβυλώνιος, καὶ

παρὰ γε τοῖς πολίταις οὐχ Ὅμηρος, ἀλλὰ Τιγράνης

60

καλεῖσθαι· ὕστερον δὲ ὁμηρεύσας παρὰ τοῖς Ἑλλησιν

ἀλλάξαι τὴν προσηγορίαν. ἔτι δὲ καὶ περὶ τῶν ἀθετουμένων

στίχων ἐπηρώτων, εἰ ὑπ' ἐκείνου εἰσὶ γεγραμμένοι. καὶ

ὃς ἔφασκε πάντας αὐτοῦ εἶναι. κατεγίνωσκον οὖν τῶν ἀμφὶ

τὸν Ζηνόδοτον καὶ Ἀρίσταρχον γραμματικῶν πολλὴν τὴν

65

ψυχρολογίαν.

ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἱκανῶς ἀπεκέκριτο, πάλιν αὐτὸν ἠρώτων

τί δὴ ποτε ἀπὸ τῆς μήνιδος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο·

καὶ ὃς εἶπεν οὕτως ἐπελθεῖν αὐτῷ μηδὲν ἐπιτηδεύσαντι.

καὶ μὴν κάκεῖνο ἐπεθύμουν εἰδέναι, εἰ προτέραν

70

ἔγραψεν τὴν Ὀδύσειαν τῆς Ἰλιάδος, ὡς οἱ πολλοὶ φασιν·

ὁ δὲ ἠρνεῖτο. ὅτι μὲν γὰρ οὐδὲ τυφλὸς ἦν, ὃ καὶ αὐτὸ

περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, αὐτίκα ἠπιστάμην· ἔώρα γάρ,

ὥστε οὐδὲ πυνθάνεσθαι ἐδεόμην. πολλάκις δὲ

καὶ ἄλλοτε τοῦτο ἐποίουν, εἴ ποτε αὐτὸν σχολὴν

75

ἄγοντα ἔωρων· προσιῶν γὰρ ἄν τι ἐπυνθανόμην αὐτοῦ,

καὶ ὃς προθύμως πάντα ἀπεκρίνετο, καὶ μάλιστα

μετὰ τὴν δίκην, ἐπειδὴ ἐκράτησεν· ἦν γὰρ τις γραφὴ κατ’

αὐτοῦ ἀπηνεγεγμένη ὕβρεως ὑπὸ Θερσίτου ἐφ’ οἷς αὐτὸν

ἐν τῇ ποιήσει ἔσκωψεν, καὶ ἐνίκησεν ὁ Ὅμηρος Ὀδυσσέως

80

συναγορεύοντος.

ἤδη δὲ μηνῶν ἕξ διεληλυθότων περὶ μεσοῦντα τὸν ἕβδομον

νεώτερα συνίστατο πράγματα· Κινύρας ὁ τοῦ Σκινθάρου

παῖς, μέγας ὢν καὶ καλός, ἦρα πολὺν ἤδη χρόνον τῆς

Ἑλένης, καὶ αὐτὴ δὲ οὐκ ἀφανὴς ἦν ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα

85

τὸν νεανίσκον· πολλάκις γοῦν καὶ διένευον ἀλλήλοις ἐν τῷ

συμποσίῳ καὶ προὔπινον καὶ μόνοι ἐξανιστάμενοι

ἐπλανῶντο περὶ τὴν ὕλην. καὶ δὴ ποτε ὑπ' ἔρωτος καὶ

ἀμηχανίας ἐβουλεύσατο ὁ Κινύρας ἀρπάσας τὴν Ἑλένην —

ἐδόκει δὲ κάκείνη ταῦτα — οἷχεσθαι ἀπιόντας ἕς τινα

90

τῶν ἐπικειμένων νήσων, ἧτοι ἐς τὴν Φελλῶ ἢ ἐς τὴν

Τυρόεσσαν. συνωμότας δὲ πάλαι προσειλήφεσαν τρεῖς τῶν

ἐταίρων τῶν ἐμῶν τοὺς θραυστάτους. τῷ μέντοι πατρὶ οὐκ

ἐμήνυσε ταῦτα· ἠπίστατο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ κωλυθησόμενος.

ὥς δὲ ἐδόκει αὐτοῖς, ἐτέλουν τὴν ἐπιβουλήν. καὶ ἐπειδὴ νύξ 95

ἐγένετο — ἐγὼ μὲν οὐ παρήμην· ἐτύγχανον γὰρ ἐν τῷ

συμποσίῳ κοιμώμενος — οἱ δὲ λαθόντες τοὺς ἄλλους

ἀναλαβόντες τὴν Ἑλένην ὑπὸ σπουδῆς ἀνήχθησαν.

περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀνεγρόμενος ὁ Μενέλαος ἐπεὶ

ἔμαθεν τὴν εὐνήν κενὴν τῆς γυναικός, βοήν τε ἠφίει καὶ 100

τὸν ἀδελφὸν παραλαβὼν ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν

Ῥαδάμανθυν. ἡμέρας δὲ ὑποφαινούσης ἔλεγον οἱ σκοποὶ

καθορᾶν τὴν ναῦν πολὺ ἀπέχουσαν· οὕτω δὲ ἐμβιβάσας ὁ

Ῥαδάμανθυς πεντήκοντα τῶν ἡρώων εἰς ναῦν μονόξυλον

ἀσφοδελίνην παρήγγειλε διώκειν· οἱ δὲ ὑπὸ προθυμίας 105

ἐλαύνοντες περὶ μεσημβρίαν καταλαμβάνουσιν αὐτούς

ἄρτι ἐς τὸν γαλακτώδη τοῦ ὠκεανοῦ τόπον ἐμβαίοντας

πλησίον τῆς Τυροέσεως· παρὰ τοσοῦτον ἦλθον διαδραῖναι·

καὶ ἀναδησάμενοι τὴν ναῦν ἀλύσει ῥοδίνῃ κατέπλεον· ἢ

μὲν οὖν Ἑλένη ἐδάκρυνεν τε καὶ ἠσχύνετο καὶ

110

ἐνεκαλύπτετο, τοὺς δὲ ἀμφὶ τὸν Κινύραν ἀνακρίνας

πρότερον ὁ Ραδάμανθυσ, εἴ τινες καὶ ἄλλοι αὐτοῖς

συνίσασιν, ὡς οὐδένα εἶπον, ἐκ τῶν αἰδοίων δήσας

ἀπέπεμψεν ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χώρον μαλάχῃ πρότερον

μαστιγωθέντας. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ ἡμᾶς ἐμπροθέσμους

115

ἐκπέμπειν ἐκ τῆς νήσου, τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν μόνην

ἐπιμείναντας.